

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXVIII. Quomodo Sisinnius Proculum Cyzici Episcopum ordinavit, quem
tamen Cyzizeni suspicere noluerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐκάστοτε τοῦ πατρὸς τῷ τόμῳ τῷ μὴ ὅπερ
παγματεῖαν Σάττεν, οὐχ ἐκκλησιασμὲν
ἰσχεῖν, ἀλλὰ χριστιανικὴν ἐπέχραψεν
πάτητος ὁ σωτήρ θύλας εἰς αὐτὸν, οὐδὲ
καὶ Βυζάντιον, μὴ ἀπείρως ἔχειν ἑαυ-
τον τῷ φιλοσοφῶν παγδύματων διὸ καὶ
συνεχῆς γεωμετριῶν τε καὶ ἀστρονομί-
κην καὶ διοικητικῶν καὶ μουσικῶν θεωρη-
μάτων ποιεῖται μηνύμων ἐπιφράσσεις τέλε-
γοντων, καὶ σέρεων, καὶ δένδρων, οὐ δίλων
τῶν εὔτελῶν· διὸ ἂν καὶ χαῖνον τὴν παγ-
ματεῖαν ἐγγέδοστο· διὸ καὶ, ὡς νομίζω,
οἱ οἰκιστὲς αὐτὴν καὶ ιδιώτας καὶ εὐπαιδεύ-
τοι πεποίησεν· οἱ ιδιώται μὴ γράπτον κεκομ-
βαύματος τῆς Θράσσεως ιδεῖν οὐκιχύρων οἵ
επιθετούσι, τῆς Σαυτολογίας καταγινό-
ντοσιν· ἀλλὰ ἐκαὶ μὴ τῷ Βιζελίῳ
οὐδὲ γράμματα κελέτω· ἵγε δὲ ἐκεῖνό οφ-
ματι τοὺς χρόνους τοῦ Ισορίας συγχέει μη-
μονεῖται γράπτον τοῦ διδοκείατος· θεοδοσίου
χρόνων, αὐτὸς Ἡλιόπολις αὐτανασίς τῇ Ἡλι-
οπόλει χρόνους ανέδειγματι· ητέτοις πλει-
στοι ποιεῖ· καὶ τοσαῦτα μὴ τοῖς φιλίππω-
σι πεπιστονίας γέγονεν, ανακαίσιον εἴπειν.

A Argumentum vero cuiusq; tomī ipsum
tomum magnitudine exēquat. Ca-
terum hoc opus, non Ecclesiasticam
Historiam, sed Christianam inscripsit.
Variana porro eruditionem in id opus
congesit, dum videri vult Philosophi-
carum disciplinarum haudquaquam
expers. Proinde Geometricorum &
Astronomicorum theorematū, A-
rithmeticorum quoque ac Musicorum
passim mentionem facit. Describit
item insulas & montes atque arbores,
B & alia quaedam parvi momenti. Un-
de opus laxum reddidit ac solutum: ac
proinde doctis pariter atque indoctis,
ut mihi quidem videtur, inutile illud ef-
fecit. Nam indocti quidem, dictio-
nis ornatum perspicere non possunt: do-
cti vero, inanem r̄iborum repeticio-
nem condemnant. Verum unusquis-
que de his libris pro arbitratū suo judi-
cat. Ego vero id unum dico, rerum
gestarum tempora ab eo confundi.
Postquam enim Theodosii Imperatoris
restas commemoravit, statim re-
currit ad tempora Episcopi Athanasii.
Idque ab illo sacerdotali fieri solet.
Sed de Philippo hactenus. Nunc de iis
quæ Sisinni tempore acciderunt, di-
cendum omnino est.

Κεφ. κη.

C A P. XXVIII.

Quonodo Sisinnius Proclum Cyzici Episcopum
ordinavit. quem tamen Cyziceni
suscipere noluerunt.

Τοῦ κυζικινῶν ἐπισκόπου τελευτῆσαν-
τος, οιστίνι πρόσολον ἐχεδετόνος
προσκόπην τῆς κυζικῆς μέλλοντο· οἷς
διάγειν ἐστὶ αὐτὸν, Φατίουσιν οἱ κυζικι-
νοι, καὶ χρεοτονεῖσιν αὐδέα σύσκητον, φόνο-
μα ἢ δαλματικός· καὶ τοῦτο ἐποίησαν,
ἀνελίγαντες τὸν μὲν Κελσίοντος, τὸν δὲ
γάρμην τὸν ἐπισκόπου κανταρίνου πόλεως,
χρεοτοναὶ ἐπισκόπου μὴ γίνεσθαι· οὐ μέ-
λονται ὑπὲν νόμου τούτου, ὡς αὐτοὶ μόνοι
εἰς πέσσωπον περιστρέψαντο· ἐμδειν δικαίο-
πρόσολος, οἰκείας μην ἐκκλησίας μὴ πε-
στασίας· τοιούτης ἐκκλησίας τῆς κανταρίνης πό-
λεως καὶ τας διδασκαλίας αὐτῶν· ἀλλὰ
περὶ μην τέττα, κατὰ χώραν ἐρεύμην· οιστί-
νος· οὐδὲ δύο ὅλους ἐναυτοὺς ἐπιβρέους
τῆς ἐπισκοπῆς, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπατείᾳ οἱ-

Mortuo Cyzicenorum Episcopo,
Sisinnius Proclum urbis illius Ant-
tistitem ordinavit. Sed dum illę eō
professionem parat, prævertentes eum
Cyziceni, Dalmatium quendam Mo-
naisticæ professionis virum, sibi Epi-
scopum constituerunt. Idque ab illis
factum est, contempta lege qua sanctum
est, ne præter sententiam Episcopi
Constantinopolitani illa fiat tacerdo-
tis ordinatio. Porro legem istam ideo
neglexerunt, quod solius Attici per-
sonae hæc prærogativa concessa esse vi-
deretur. Manet igitur Proclus, pro-
priæ quidem Ecclesiæ administratione
spoliatus; in Ecclesiæ vero Constan-
tinopoleos concionando maximam
gloriam adeptus est. Verum de illo
dicemus suo loco. Sisinnius autem
cum in Episcopatu nondum biennium
explevisset, ex hac luce migravit. Hic-

Aaa

rio & Ardaburio Consulibus, die nono A
Kalendas Januarii. Vir ob temperan-
tiam quidem vitæque sanctitatem & ob
benignitatem erga pauperes celebri-
mus. Moribus vero simplex & affabi-
lis, ac proinde à negotiis alienus. Quam
ob causam molestus fuit negotiis ho-
minibus, apud quos in opinionem venit
ignavia.

είς τούς θεραπεύεις, την εἰκάσια τετάρτην δέκατην μετεξείσις μιλών: αὐτήρι θητή σωφροσυνή μη κύριων ὄρθων φιλοπιλαχία περιεβόλιτος τοῦ οὐρανοῦ εἰπερδοτός τεκνάπλαστος. Εἰδιαντο απέιλημονέτερος διὸ καὶ τοῖς φιλοπιλαχίοσι λυπηρός οὐ, η αδρανείας δέξασθαι. Σε παρά δύτοις.

CAP. XXIX.

Quomodo post mortem Sisinius Nestorius Antiochiae accusatus, Constantinopolitanum Episcopatum suscepit: statimque qualis esset apprehensus est.

Postobitum Sisinnii, propter homines inanis gloria studioflos, placuit Imperatoribus neminem ex Ecclesia Constantinopolitana ad Episcopatum promovere, licet multi Philippum, nec pauciores Proclum ordinari summo studio contenderent. Peregrinum igitur hominem Antiochia evocare satius visum est. Erat illic vir quidam, nomine Nestorius, ortus ex urbe Germania, sonora voce & expedita facundia. Atque idcirco illum tanquam idoneum ad docendum populum accertere decreverunt. Elapso itaque trium mensium spatio, Nestorius Antiochia adducitur. Qui ob temperantiam quidem à plurimis prædicabatur. In reliquis vero quali ingenio & quibus moribus fuerit, ex prima ejus concione prudentiores quique statim deprehenderunt. Ordinatis enim die quarto Idus Apriles, Felice & TAURO Consulibus, illico coram universo populo Imperatorem alloquens, celebrem illam protulit dictiōnem. Damihi, inquit, Imperator, terram hæreticis putgatam, & ego tibi cœlum retribuam. Mecum hæreticos debella: ego Persas D tecum debellabo. Hæc verba licet quidam ex vulgo qui hæreticos oderant, libenter amplexi sint, iis tamen, ut dixi, qui interiorē animi sensum ex verbis conjicere norunt, perspecta statim fuit hominis levitas & violentia, cum inanis gloria studio conjuncta: quippe qui ne brevissimi quidem temporis moram sustinens, in hujusmodi verba prorupisset, & antequam ipsam, ut vulgo dicitur, civitatis delibasset aquam, acerrimum se persecutorem

ΜΕταὶ δὲ τὴν τελευτὴν σπουδὴν έδοικεν
τοῖς κατέστη, μηδένα μὴν διατείνειν
νοστραδασάς ἐπὶ τὸ ἐκκλησίας εἰς τὴν θη-
σκοπὸν περιχειρίζειν αὐτοῖς καίτοι πολλῷ μᾶ-
τὸν φίλων ποτον. τολμῶν δὲ τὸν περιχειρίζε-
ριν θεωρεῖν σπεύδοντων ἐπίλυσθαι τὰς
αντιοχείας καλεῖν ἑβδόμον τὴν γάρ τις οὐα-
νεσόντα τενομα, τὸ μὴν γύρῳ γεμια-
κεύς οὐφωνῷ δὲ ἄλλως καὶ οὐλατῷ διεῖ-
δε προσεπιθήδον εἰς διδασκαλίαν ἡγεμονούσης
μεταπέμπειν τειμήν τὸν διαδεδομένον
τῷ, ἀγεταὶ δὲ τὸν αντιοχείας οὐκέτε
οἵσις πεπιστεφεοσμένη μὲν, τελεῖ τοις πλειστοῖς
ἐκηρύγγητο· ὅποι δὲ ἦν ἐν τοῖς ἄλλαις τοῖς
τοις φίλην τῷ καὶ ταύτῃ, οὐδὲν ἔνθεν
τὴν περιβόλου ἀφῆκε φωνὴν πεπιστελλαῖ-
τος, πξός τὸν βασιλέα τὸν λόγον ποιεῖ-
ντος δός μοί, Φιστον, οὐ βασιλέας καταβαῖται
γην τῷ μαίετικῶν, καγώ δι τὸν βραβοῦσ-
δώσω συγκαθελέ μοι τὰς αἱρεῖτες καὶ
συγκαθελῶ δι τὰς πέρσας ταῦτα λε-
θάντα, εἰ καίτινες τῶν τολμῶν τρεστέ-
ρετικοὶ απειχθῶσι ἔχοντες, ηδέντες ἐδέχο-
αλλ' οὐ με γε, ως ἐφν, τὰς εἰδότας ἐπὶ λη-
γνώμην τεκμηρίαδ, δέκαν ἐλαθεν εδεῖ τοι
φον τῆς διανοίας, εδέ το δυμικοὶ ἐπὶ τοῦ
τῷ καὶ κενόδοξον ὅτι μὴ δὲ τὸ βραβεύ-
τον εἰς ταύτης τοῦ αναχώματος, εἰς τοῦ
τῆς προνήχτη λόγυς αλλ' εἰ δεῖ τοῦ
παρομιαν εἰπεῖν, μὴ δὲ ταῦτης πόλεων εὖ-
τος ηδή γενσάμενος, διάπνετο διάκτη-